

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXVI. Quomodo Heraclas Alexandrinum suscepit Episcopatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPUT XXVI.

Quomodo Heraclas Alexandrinum suscepit Episcopatum.

Vide Nic-
cephor.
l. 5. c. 18.

Decimus hic erat annus jam dicti Imperatoris Alexandri, cum Origenes ab urbe Alexandria Cæsaream migraturus, scholam ad fideles ejus loci instituendos Heraclæ dereliquit. Nec multo post Demetrius Alexandrinorum episcopus fato functus est, cum per tres & quadraginta annos ecclesiam administrasset. In hujus locum successit Heraclas. Florebat tunc temporis Firmilianus Cæsareæ apud Cappadocas episcopus.

CAPUT XXVII.

Qualiter Episcopi Origenem suscipiebant.

Qui tam propenso erga Origenem animo fuit, ut modo illum in suam provinciam ad ecclesiarum utilitatem evocaret: modo ad ipsum visendum in Judæam usque proficisceretur, & una cum ipso aliquandiu maneret, ut majorem rerum divinarum notitiam perciperet. Sed & Alexander Hierosolymorum, & Theodotus Cæsareæ apud Palæstinam episcopus, ipsum perpetuo tamquam magistrum auscultantes, soli interpretationem sacræ Scripturæ, ac reliquum omne ecclesiasticæ doctrinæ officium permiserunt.

CAPUT XXVIII.

De persecutione sub Maximino.

Vide Nic-
cephor.
l. 5. c. 20.

In terea cæso Alexandro Imperatore, qui tredecim annis regnaverat, in ejus locum succedit Maximinus. Qui gravi odio succensus adversus familiam Alexandri in qua plerique erant Christiani, persecutione excitata solos ecclesiarum Antistites, utpotè evangelicæ prædicationis auctores interfici jussit. Quo tempore Origenes librum de martyrio composuit, quem Ambrosio & protocteto Cæsariensis ecclesiæ presbytero dedicavit: eo quod uterque in ea persecutione non mediocre discrimen subierat. Unde & maximam gloriam ob confessionem nominis Christi ambo retulisse perhibentur, cum Maximinus non plusquam

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ.

Ὁς Ἡρακλᾶς τῷ Ἀλεξανδρίῳ ἑπισκοπὴν διδίδωκεν.

Ετος δ' ἦν τέτο δέκατον τῆς δημηγορίας, καθ' ὃ τὴν ἀπ' Ἀλεξανδρείας μετανάσσειν πρὸς τὴν Καισάρειαν ὁ Νεγίνης ποιησάμενος, Ἡρακλᾶ τὸ τῆς κατηχεύσεως τῶν αὐτόθι διδασκαλείων καλῶς ὁρῶν μακρὸν ἢ καὶ Δημήτριος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας ἑπισκοπὸς τελευτήσας, τοῖς ἑταίροις τῆς ἐκκλησίας ἑπὶ τῇ λειτουργίᾳ διαρκέσας διαδέχεται αὐτὸν ὁ Ἡρακλᾶς διέπρεπε ὅτι ἐν τῷ Φιρμιλιανῷ Καισάρει τῆς Καππαδοκίᾳ ἑπισκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.

Ὅπως αὐτὸν ἑαυτὸν οἱ ἑπισκοποὶ.

Τοσαύτῃν εἰσάγων πρὸς τὸν Νεγίνην παρὰ τὴν, ὡς τότε μὲν αὐτὸν ἀμφὶ καὶ αὐτὸν κλίμασι εἰς τὴν τῶν ἐκκλησιῶν Φέλειαν ἐνκαλεῖσθαι. τότε ὅς αὐτὸν ἐπὶ τῇ Γεδάϊαν ἐλλείπει, καὶ πᾶσι αὐτῶν συνδιδάσκοντες χρόνους, εἰς τὰ θεῖα βελτιώσεως ἐνεκα μὴν ἀλλὰ καὶ ὅτι ἑρμηνεύωντες πᾶσι τὰ πάντα χρόνον ὡς ἑπὶ εἰπεῖν πᾶσι συνεχόντων αὐτῶν. οἱ δὲ διδασκάλων μόνων τὰ τῆς τῶν θεῶν γραφῶν ἐρμηνείας καὶ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ λόγῳ πράττειν συνεχώρουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ.

Περί τῆς Μαξιμίνου διαγραφῆς.

Τὸν γε μὴν Ῥωμαίων αυτοκράτορα Ἀλέξανδρον τῆσιν ἑτέροις ἐπὶ δέκα τῇ δόξαν διανύσαντα, Μαξιμίνος Καῖσαρ διαδέχεται ὁ δὲ καὶ τὸν τῶν πατρῶν Ἀλεξανδρείας καὶ πλείων πᾶσιν συνεστώτα, διὰ μαρτυρίας, ἵδους τῶν ἐκκλησιῶν ἀρχόντας μόνους αἰτίους τῆς τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίας, ἀναφύεισθαι πᾶσι. τότε καὶ Νεγίνης τὸν πατέρα μαρτυρίας συντάττει, Ἀμβροσίῳ καὶ Προκλήτῳ πρεσβυτέρῳ τῆς ἐν Καισάρειᾳ πατριαρχικῇ ἀναθεῖς τὸ συγγραμμὰ ὅτι δηλοῖ αὐτῶν πᾶσι σὺν ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ διαγραφῇ κατέχει λόγῳ ἐν μολογίᾳ τῶν ἀνδρῶν, καὶ πλείονος ἢ τῶν τῶν χρόνων τῷ Μαξιμίνῳ διαγραφόμενον.